

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของ เศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ส่งผลให้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้น เพื่อเป็นแม่บทในการจัดการศึกษาคำที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2542

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบด้วย การกำหนดเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ตลอดจนการส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 5)

การตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้จากบทบัญญัติต่างๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น มาตรา 8 บัญญัติเกี่ยวกับหลักในการจัดการศึกษาไว้ว่า ให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และให้มีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และในมาตรา 9 ก็ได้มีการกำหนดให้มีการจัดระบบโครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างมาก โดยให้ยึดหลัก 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
2. มีการกระจายอำนาจไปสู่พื้นที่เขตการศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา
4. มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
5. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
6. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งเน้นที่สำคัญประการหนึ่งของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คือเรื่องของคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 47 ว่า “ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก”

ในมาตรา 4 ยัง ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพภายใน ไว้ว่า “การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น” รวมทั้งให้ความหมายของการประกันคุณภาพภายนอกไว้ว่า “การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา”

ก่อนที่จะมีการรับรองหรือประกันคุณภาพจากภายนอก สถานศึกษาต้องแสวงหามาตรการต่างๆ ในการพัฒนาตนเอง และจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อเป็นการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ดังที่ได้บัญญัติเอาไว้ใน มาตรา 48 ว่า

ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

และมาตรา 50 ที่ว่า

ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษาตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

นอกจากนี้ในบทเฉพาะกาล มาตรา 72 ยังได้กำหนดเวลาในการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ด้วยว่า “ภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงจัดให้มีการประเมินผลภายนอกครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง”

จากสาระบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาได้กำหนดนโยบายและระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ให้สถานศึกษาในสังกัดได้นำไปดำเนินการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กระทรวงศึกษาธิการก็ได้กำหนดเป็นนโยบายให้ทุกกรมที่มีสถานศึกษาในสังกัดจัดดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา กรมพลศึกษาจึงได้รับนโยบายมาดำเนินการตั้งแต่ปี 2542 โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นในกรมพลศึกษา เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2542 โดยกำหนดให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (กรมพลศึกษา. 2543 : ผนวก ก 1-2)

1. นำแผนและนโยบายทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการอำนวยการไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม
2. กำหนดแนวทางและจัดทำแผนในการสร้างเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาในสังกัดกรมพลศึกษาในรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน เพื่อการประเมินคุณภาพต่อไป

3. ดำเนินการประสานการดำเนินงานตามแผน จัดทำคู่มือ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อเสนอแนะ สนับสนุน ประเมินและติดตามผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกรมพลศึกษาทุกระดับและรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการอำนวยการเพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพต่อไป

ต่อมาได้จัดตั้งเป็นสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาได้จัดโครงการอบรมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และได้กำหนดให้วิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง ดำเนินการจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาดังแต่ปีการศึกษา 2543 เป็นต้นมา โดยใช้แนวทางการดำเนินงานของกรมวิชาการ และให้กลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละภูมิภาคจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นแนวเดียวกัน

อย่างไรก็ตามการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาจะต้องร่วมมือกันดำเนินงาน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันภายในสถานศึกษา เกิดความรู้สึกว่าเป็นงานปกติ เป็นการมองตนเองและประเมินตนเอง ซึ่งจะทำให้สถานศึกษามีฐานข้อมูลที่มั่นคงเป็นจริง ดังที่กรมพลศึกษา (2544 : 10) ได้เสนอแนะไว้ว่า การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมายและวิธีการ ลงมือทำตามแผนในทุกขั้นตอน มีการบันทึกข้อมูลเพื่อร่วมกันตรวจสอบผลงาน หาจุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง แล้วร่วมกันปรับปรุงแผนงานนั้นๆ โดยมุ่งหวังให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา ซึ่งต้องดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญประการหนึ่งต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อที่จะนำข้อเสนอแนะที่ได้มาพิจารณาหาแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ระหว่างผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ระหว่างวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 แห่ง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและอาจารย์ในการประกันคุณภาพการศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบและแนวความคิดจากแนวทางในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของกรมพลศึกษา ซึ่งกำหนดเป็นขั้นตอนต่างๆ รวม 8 ขั้นตอน คือ (กรมพลศึกษา. 2544 : 17)

1. เตรียมความพร้อมของบุคลากรในวิทยาลัย
2. เตรียมสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบ
4. วางแผนการปฏิบัติงาน
5. ปฏิบัติตามแผน
6. ตรวจสอบติดตาม
7. นำผลการตรวจติดตามมาปรับปรุงงาน
8. จัดทำรายงานการศึกษาตนเองหรือรายงานประจำปี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2545 รวม 4 แห่ง จำนวน 229 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชั้นตามสถาบัน แล้วแบ่งชั้นตามสถานภาพ หลังจากนั้นกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร 49 คน และกลุ่มอาจารย์ผู้สอน 157 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 206 คน

3. ตัวแปร (Variables)

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

3.1.1 สถานศึกษา ซึ่งแยกออกเป็น 4 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

3.1.2 ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมในการ

ประกันคุณภาพการศึกษา ในขั้นตอนต่างๆ ในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 8 ขั้นตอน คือ

3.2.1 เตรียมความพร้อมของบุคลากรในวิทยาลัย

3.2.2 เตรียมสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.2.3 แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบ

3.2.4 วางแผนการปฏิบัติงาน

3.2.5 ปฏิบัติตามแผน

3.2.6 ตรวจสอบติดตาม

3.2.7 นำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงงาน

3.2.8 จัดทำรายงานการศึกษาตนเองหรือรายงานประจำปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ข้อเสนอแนะในการกำหนดแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะเวลาต่อเนื่องกันไปตามแผนยุทธศาสตร์ของกรมพลศึกษา
2. ทำให้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ทำให้ได้แนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกรมพลศึกษาต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษาดำเนินการปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ตามมาตรฐานที่กรมพลศึกษากำหนดไว้รวม 8 มาตรฐาน
2. กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ การศึกษาและการเตรียมการ การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย การพัฒนาและการปรับปรุงมาตรฐาน และการเตรียมรับการประเมินจากภายนอก
3. การมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การรับรู้ เข้าใจ ร่วมคิด ร่วมทำ ในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหาร และอาจารย์ ในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าโปรแกรมวิชา หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว ในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 4 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ
5. อาจารย์ผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 4 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

6. การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

7. การประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

8. การเตรียมความพร้อมของบุคลากรในวิทยาลัย หมายถึง การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่บุคลากรทั้งหมดในวิทยาลัย และการพัฒนาความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

9. การวางแผนปฏิบัติงาน หมายถึง การกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย การบริหารของวิทยาลัย วัตถุประสงค์คุณภาพ เป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษา แนวทางการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน งบประมาณ และผู้รับผิดชอบ

10. การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุน จัดตั้งอำนวยความสะดวกให้บุคลากรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการกำกับ ติดตาม และการนิเทศ

11. การตรวจติดตาม หมายถึง การวางกรอบการตรวจติดตาม จัดทำเครื่องมือ และการเก็บข้อมูลแหล่งตรวจสอบ

12. การนำผลการตรวจติดตามมาปรับปรุงงาน หมายถึง การปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร การวางแผนในระยะต่อไป และการจัดทำสรุปรายงาน

13. การจัดทำรายงานการศึกษาตนเองหรือรายงานประจำปี หมายถึง การรวบรวมผลการดำเนินงานและผลการตรวจสอบ การวิเคราะห์มาตรฐาน และการเขียนรายงานและเผยแพร่